

CERTIFICAT

José Luis García Medina, funcionari d'Administració Local, secretari accidental de l'Ajuntament d'Olesa de Montserrat,

CERTIFICO:

Que el Ple de l'Ajuntament d'Olesa de Montserrat, en SESSIÓ ORDINÀRIA, celebrada el dia 22 de febrer de 2024, adoptà, entre d'altres, el següent acord, que es transcriu literalment a continuació:

Punt 1.15 Moció modificada conjunta dels grups municipals Olesa Oberta En Comú Podem Confluència i Partit dels Socialistes de Catalunya-Candidatura de Progrés per una fiscalitat municipal progressiva i equitativa. Exp. 2024/001227

“Que la Comissió Informativa d'Economia i Serveis Centrals de l'Ajuntament d'Olesa de Montserrat, en Sessió Ordinària, celebrada el dia 14 de febrer de 2024, va emetre dictamen que es transcriu a continuació per:

Sotmesa la proposta modificada és dictaminada favorablement per:

4 vots a Favor: Maria Lourdes Garcia Vila, Ivan Carreira Picamal, Samuel Rodriguez Torondel, Raul Asensio Gonzalez

2 Abstencions: Domènec Paloma Sancho, Jessica Fernandez Dalmases

Vot ponderat:

PSC-CP (6), BO-AMUNT (6), ERC-AM (4), CM (2), PP (1), OOECP-C (1) i Cs (1)

“Exp. 2024/001227

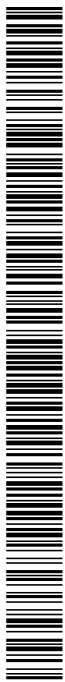
A proposta dels grups municipals Bloc Olesà – CUP Alternativa municipalista, Esquerra Republicana de Catalunya – Acord Municipal i Junts per Olesa – Compromís Municipal, el grup municipal Olesa Oberta En Comú Podem – Confluència, promotor originari de la moció, accepta modificar la mateixa quedant redactada de la manera següent:

MOCIÓ QUE PRESENTA EL GRUP MUNICIPAL OLESA OBERTA EN COMÚ PODEM-CONFLUÈNCIA PER UNA FISCALITAT MUNICIPAL PROGRESSIVA I EQUITATIVA

EXPOSICIÓ

L'Ajuntament, com a administració més propera a la ciutadania, ha d'avaluar amb cura la capacitat econòmica i d'accés a serveis i instal·lacions públiques de les persones en funció de la seva renda, per la qual cosa prenen rellevància, conceptes com el criteri “renda familiar”, “esforç econòmic” o d'altres anàlegs a l'hora de determinar preus públics vinculats a serveis no obligatoris d'atenció a les persones però de gran importància per a la ciutadania.

En aquest sentit, els articles 41-47 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, determinen que les entitats locals poden establir preus públics per a la prestació de serveis i la realització d'activitats de la seva competència, i si es donen les circumstàncies de l'interès públic, les entitats locals podran fixar preus que no incorporin tot el cost del servei o de l'activitat local, a més d'atorgar bonificacions per les mateixes raons.

A Olesa de Montserrat la renda disponible és de 24.466 €, que queda per sota de les dades del Baix Llobregat on la renda disponible és de 27.943 € (dades del Consell Comarcal del Baix Llobregat de 2021). L'esforç que suposa l'habitatge de lloguer en l'economia familiar a Olesa és de més d'un 33% (dades de la Diputació de Barcelona pel 2022), i tenim un preu mitjà de compravenda d'habitatges a Olesa de Montserrat de 1.851,47 €/m² (dades del 2022 d'Indicadors Municipals d'Habitatge de la demarcació de Barcelona). La tarifació social, doncs, part de la idea que un dels factors clau de la utilització o no de serveis municipals és el preu associat a aquest servei, i per això incorpora en la configuració del preu públic criteris de progressivitat, renda de la unitat de convivència i esforç econòmic d'aquesta i que permet establir un model de preus variables en funció de les necessitats específiques de cada unitat de convivència.

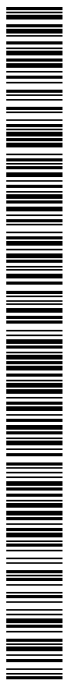
Considerem que cal, llavors, que tothom que vulgui hi pugui accedir als serveis i instal·lacions públiques i garantir així la seva funció social i que cap veí o veïna en pugui quedar exclosa per motius econòmics. Per tal d'assolir l'objectiu de l'equitat la tarifació social planteja l'establiment de diversos preus d'un mateix servei segons el nivell de renda de les usuàries, definint franges d'usuàries i un determinat preu per a cada franja, de manera que les rendes més altes paguen el 100% del preu del servei, mentre que les franges de rendes més baixes reben diferents percentatges de bonificació en el preu.

A Olesa de Montserrat, fins ara, és habitual l'aplicació d'una tarifació clàssica per escales. Aquests ajuts municipals es gestionen moltes vegades des dels serveis socials i es destinen sobretot a les famílies més vulnerables. Aquesta focalització en la població amb més dificultats pot provocar, com a contrapartida, que els sectors amb una certa fragilitat econòmica —famílies treballadores amb un perfil socioeconòmic baix, però que no pateixen una situació de pobresa severa o no s'adeqüen estrictament als criteris establerts per l'àrea de serveis socials— no puguin, en molts casos, accedir a les ajudes, i per això no s'acaba atenent correctament tots els trams de renda. No queda clar que els sistemes d'ajuts i bonificacions actuals d'escales compleixin l'objectiu de garantir de manera equitativa l'accés, tot corregint les desigualtats per raons econòmiques de les unitats de convivència.

Davant d'aquesta situació, els sistemes de tarifació social poden contribuir a millorar l'accessibilitat de determinats perfils socials. Mitjançant aquesta eina es configura uns preus públics progressius que es vinculen a la renda de cada unitat de convivència. El preu públic dels serveis municipals no ha de ser uniforme, sinó que s'ha de determinar segons la capacitat econòmica de les unitats de convivència i el nombre de membres de la llar. En realitat, es tracta d'integrar el sistema de bonificacions existent directament en el preu, de manera que el càlcul del preu net o real que hagi de pagar l'usuari del servei es pugui fer de manera automàtica i transparent segons la renda i la composició de la unitat de convivència. Això no exclou la intervenció dels serveis socials per situacions de vulnerabilitat extrema.

La proposta de tarifació social implica un ajustament del preu del servei en funció de cada llindar de renda que poden ser els ingressos de la unitat de convivència procedents dels majors d'edat i els més grans de setze anys, un cop descomptades les despeses vinculades al lloguer o a la hipoteca de l'habitatge. És a dir, s'estableixen diversos trams o intervals de renda a partir dels quals cada unitat de convivència té diferents bonificacions (per exemple, des de bonificacions que van del 10% al 90% del cost del servei per a les rendes més baixes fins al pagament del 100% del preu per a les rendes més altes).

Un model tarifari progressiu que permeti augmentar l'efecte redistributiu implícit en el sistema de tarifació social, ha de tenir els següents condicionants:

-Una fórmula de càlcul que doni més continuïtat a la progressivitat. Aquest nou càlcul comportaria que cada nucli de convivència tingués un preu del servei específic determinat per la seva renda anual.

- Un augment moderat del topall de les quotes més altes per incrementar els recursos que es podrien destinar a sufragar el dèficit en el sistema

- L'equitat del servei que fa referència a la igualtat d'oportunitats a l'hora de poder accedir-hi

- L'Esforç econòmic, que indica el percentatge de la renda de la unitat de convivència anual destinat a les despeses.

- Els públics absents, que són les persones que no es plantegen l'accés al servei perquè la seva renda del nucli de convivència sobrepassa per poc el llindar de la bonificació i en queden excloses per raons econòmiques. També s'inclouen en aquest pressupòsit les persones que poden quedar excloses per motius laborals o d'adaptació horària al servei.

- Els públics vulnerables i les persones susceptibles d'abandonar davant de qualsevol variació econòmica (atur, disminució de la jornada laboral, no percepció d'ajuts públics, etc.).

- La rendibilitat social associada al nivell de representativitat social que hi ha entre els usuaris o beneficiaris d'un servei públic, que indica quins són els perfils socials que es beneficien d'aquest. En la mesura que un servei públic és accessible a un ampli ventall de perfils socials representa una alta accessibilitat i, per tant, tindrà una elevada rendibilitat social.

L'augment de la progressivitat en els sistemes de tarifació social ha d'incorporar unes correccions al càlcul de la quota mensual que permetin aplicar una progressivitat contínua o lineal. Cal fer un estudi econòmic acurat per garantir la sostenibilitat econòmica del sistema, ja que la implementació de la tarifació social i el seu èxit depenen de factors que cal prendre en consideració. La cerca de la rendibilitat social ha d'anar acompanyada de la viabilitat i la sostenibilitat econòmica del sistema.

Per tot el que s'ha exposat proposem al Ple els següents

ACORDS:

Primer.- Crear una comissió d'estudi per tal de desenvolupar la proposta de tarifació social sobre els preus i taxes públiques dels serveis, equipaments i activitats municipals.

Segon.- En funció del resultat i conclusions de la Comissió impulsar un sistema de tarifació social sobre els preus i taxes públiques municipals dels serveis, equipaments i activitats que presta l'Ajuntament d'Olesa de Montserrat, i que s'ajusti per a cada persona a la seva renda individual o d'unitat de convivència.

Tercer.- Aquesta comissió no tindrà cap cost econòmic i els seus membres no rebran cap compensació econòmica per assistir-hi.

Sotmesa la proposta a votació és aprovada per:

20 vots a Favor:

Fernando Dario Vicente Benetti, Montserrat Velasco Rodríguez, Carlos Fernández Ruiz, María Lourdes Garcia Vila, Cristian Mesa Garcia, Daniel Ribas Batalla, Jordi Martínez Vallmitjana, Marc Serradó Mestres, Laia Montes Porta, Emma Duran Pujol, Ivan Carreira Picamal, Xavier Rota Boada, Jordi Parent Beltran, Anna M. Valero Molet, Raül Asensio González, Santiago Gallardo Cañellas, Domènec Paloma Sancho, Ferran Cerdeira Casals, Jessica Fernández Dalmases, Samuel Rodríguez Torondel

1 Abstenció:

Jose Maria Paniello Limiñana

Votació: Majoria Simple

L'adopció d'aquest acord és competència d'aquest PLE.

I perquè consti, signo aquest certificat amb el vistiplau del Sr. Alcalde.

DOCUMENT SIGNAT ELECTRÒNICAMENT